

Goedkeuring van het den 16den Mei 1907 met de Vereenigde Staten van Amerika te Washington gesloten handelsverdrag.
Wijziging van het invoerrecht op vleesch.

(79 en 136. 1.)

VOORLOOPIG VERSLAG.

(De vroegere stukken betreffende wetsontwerp 79 zijn gedrukt onder 276 van de Zitting 1906—1907.)

Bij het afdeelingsonderzoek voerden vele leden aan, dat uit deze beide voorstellen duidelijk blijkt, hoe verkeerd het vigeerende stelsel van handelspolitiek is. Die politiek heeft ten gevolge, dat Nederland geen voldoende gelegenheid heeft om van landen, die hooge invoerrechten heffen, vermindering te verkrijgen. Indien thans eenige voordeelen voor de likeurstokers en de Maastrichtsche aardewerfabrikanten verkregen zijn, welke overigens niet van groote beteekenis werden geacht, zoo staat daartegenover, dat het invoerrecht op vleesch voor alle landen zal verlaagd moeten worden, omdat, zooals de Regeering zegt, het heffen van differentieele rechten in strijd zou zijn met een beginsel der douanepolitiek. Hierbij werd herinnerd, dat de vorige Minister van Financiën intusschen heeft voorgesteld het heffen van differentieele rechten mogelijk te maken.

Voorts werden tegen het gesloten tractaat en de voorgestelde verlaging van het invoerrecht op vleesch verschillende bezwaren geopperd. In de eerste plaats werd aangevoerd, dat door die verlaging de belangen der Nederlandsche veehouders en slagers worden benadeeld. Men merkte daarbij op, dat, uit de raming van het verlies, dat de voorgestelde verlaging van het recht zou medebrengen, op f 10 000, volgt, dat jaarlijks 4 miljoen kilo van de vleeschsoorten, waarop de verlaging betrekking heeft, wordt ingevoerd. Deze vleeschsoorten komen hoofdzakelijk uit Amerika en de kwaliteit daarvan laat veel te wenschen over, terwijl dat vleesch hier te lande in de meeste gemeenten niet wordt gekeurd. Men meende dat invoer van eene zoo groote hoeveelheid vleesch van slechte kwaliteit niet alleen nadeelig is voor de veehouders en de slagers, die nog steeds gebukt gaan onder den hen en niet de buitenlanders drukkenden vleeschaccijns, maar ook met het oog op de volksgezondheid geen aanbeveling verdient. Maar dan is het zeker niet wenschelijk het gebruik door verlaging van het invoerrecht te gaan bevorderen. In de tweede plaats werd het prijsgeven van f 10 000 per jaar niet raadzaam geoordeeld, waar de Regeering zoekt naar nieuwe middelen van inkomst voor de schatkist. In de derde plaats achtte men bekrachtiging van het tractaat niet raadzaam, omdat daardoor de pas wordt afgesneden aan de zeer wenschelijke verhooging van het invoerrecht op vleeschconserven. In de vierde plaats achtten enkelen het verkeerd om de verlaging van het invoerrecht, welke de Vereenigde Staten van Amerika verkregen tegen zekere concessies, toe te passen op andere landen, die tegenover ons geenerlei concessie deden. Eindelijk werd betoogd, dat de verlaging van het invoerrecht in elk geval gepaard moet gaan met vermindering van den vleeschaccijns.

Vele anderen waren met het gesloten tractaat zeer ingenomen en brachten den Minister en ook onzen gezant te Washington hulde voor de voordeelen, die zij voor ons land hadden weten te verkrijgen, hetgeen zeker niet gemakkelijk is geweest. Dat uit het tractaat en de daarmede samenhangende verlaging van het invoerrecht op vleesch zou blijken, hoe verkeerd onze handelspolitiek is, kon men geenszins toegeven. In de eerste plaats werd naar aanleiding van de gemaakte opmerking, dat die politiek geen voldoende gelegenheid geeft om van andere landen voordeelen te verkrijgen, aangevoerd, dat die politiek dan toch juist in dit geval niet belet heeft zulke voordeelen te bedingen. In de tweede plaats werd opgemerkt, dat de tegen de voorgestelde verlaging van het invoerrecht geopperde bedenkingen zeker niet pleiten voor het stelsel van protectie. Tegen die verlaging is aangevoerd, dat de belangen van de veehouders en slagers daardoor worden benadeeld, al genieten de distillateurs en de aardewerfabrikanten daarvan voordeel. Men ziet hieruit, hoe, zoodra er quaestie is van het verkrijgen van eenig voordeel voor sommige takken van industrie door verlaging van de invoerrechten op producten, waarbij anderen belang hebben, die anderen daartegen terstond opkomen wegens het nadeel dat de verlaging hun zou berokkenen. Het is dan ook gebleken, dat in landen, waar een stelsel van protectie bestaat, met name in Frankrijk, men volstrekt niet gemakkelijk kan overgaan tot het doen van concessies aan andere landen door middel van verlaging van invoerrechten. Dat de voorgestelde verlaging voor alle landen, speciaal tegenover de Vereenigde Staten van Amerika, verkeerd zou zijn, werd beschouwd als eene ongegronde bewering, omdat, wanneer men eenigen invoer in de grensstreken buiten rekening laat, de vleeschsoorten, waarop de verlaging betrekking heeft, enkel uit de Vereenigde Staten van Amerika worden ingevoerd, zoodat het feitelijk zoo goed als niets beteekent de verlaging ook voor andere landen te doen gelden. Nadeel voor onze veehouders kan uit die verlaging, welke slechts 1 cent per kilo bedraagt, ook niet voortvloeien, omdat het verschil in bestemming, kwaliteit en prijs concurrentie tusschen het ingevoerde en het Nederlandsche vleesch uitsluit. Men meende overigens, dat de verlaging aan de volksvoeding ten goede zal komen en dat verhooging van het invoerrecht op vleeschconserven, al bleef zij mogelijk, niet gewenscht zou zijn. Daarentegen achtten deze leden de voordeelen, welke door het tractaat voor de likeurstokers en de Maastrichtsche aardewerfabrikanten werden verkregen, zeer belangrijk. Daardoor zal het handelsverkeer voor deze industriën in niet geringe mate worden bevorderd.

Nog werd gevraagd, of het gesloten tractaat geacht moet worden te komen in de plaats van de tractaten, die in 1839 en 1852 met de Vereenigde Staten van Amerika werden gesloten, dan wel als eene aanvulling van die tractaten is te beschouwen.

Eindelijk vroeg men, waarom in het tractaat geene arbitrage-clausule is opgenomen, in afwijking van hetgeen geschiedde bij het sluiten van handelstractaten met Mexico (1897) en met Rumenië (1899).

Aldus vastgesteld den 23sten October 1907.

DRUCKER.

ROODHUYZEN.

REYNE.

GOEMAN BORGESIUS.

DUYNSTEE.

